

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-437/13

**Unitrading Ltd
przeciwko
Staatssecretaris van Financiën**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

Odesłanie prejudycjalne — Wspólnotowy kodeks celny — Pokrycie należności celnych przywozowych — Pochodzenie towarów — Środki dowodowe — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Autonomia proceduralna państw członkowskich

Streszczenie – wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 23 października 2014 r.

Prawo Unii Europejskiej — Zasady — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Pokrycie należności celnych przywozowych — Dowód pochodzenia przywiezionych towarów opierający się na wynikach analiz dokonanych przez osobę trzecią, odmawiającą przedstawienia dodatkowych informacji — Niesprawdzenie wniosków przez organy celne — Dopuszczalność — Ocena przez sąd krajowy — Przesłanki

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47)

Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie, by przedstawiony przez organy celne na podstawie krajowego prawa proceduralnego dowód pochodzenia przywiezionych towarów opierał się na wynikach analiz dokonanych przez osobę trzecią, gdy ta osoba trzecia odmawia organom celnym, względnie podmiotowi dokonującemu zgłoszenia celnego przedstawienia dodatkowych informacji w przedmiocie owych analiz, co w konsekwencji utrudnia lub uniemożliwia zweryfikowanie lub obalenie prawidłowości dokonanych stwierdzeń, pod warunkiem że przestrzegano zasad skuteczności i równoważności.

Jeżeli bowiem znaczenie środka dowodowego nie w pełni weryfikowalnego przez wszystkie strony postępowania oraz przez sąd rozpatrujący sprawę może zostać skutecznie podważone przez zainteresowaną stronę, w szczególności poprzez podniesienie, że ów środek dowodowy może stanowić jedynie pośredni dowód podnoszonych okoliczności, i poprzez przedłożenie innych dowodów mogących poprzeć jej odmienne twierdzenia, to zasadniczo prawo tej osoby do skutecznej ochrony sądowej wskazane w art. 47 karty nie jest naruszone. Ponieważ, jak przewiduje w tym kontekście art. 245 kodeksu celnego, przepisy dotyczące stosowania postępowania odwoławczego przewidzianego w art. 243 owego kodeksu są określane przez państwa członkowskie, do wewnętrznego porządku prawnego każdego z tych państw należy uregulowanie procedur owych odwołań w taki sposób, aby zasady te nie były mniej korzystne od zasad dotyczących podobnych środków w prawie krajowym (zasada równoważności) oraz aby nie czyniły wykonywania praw przyznanych przez wspólnotowy porządek prawny praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym (zasada skuteczności).

W celu zapewnienia poszanowania zasady skuteczności sąd krajowy, w przypadku gdy stwierdzi, że okoliczność, iż podmiot zobowiązany do zapłaty długu celnego ponosi ciężar dowodu pochodzenia zgłoszonych towarów – w ten sposób, że powinien obalić znaczenie dowodu pośredniego przedłożonego przez organy celne – może uczynić niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym przedstawienie takiego dowodu, między innymi z tego powodu, że dowód ten dotyczy danych, którymi zobowiązany nie może dysponować, jest obowiązany do zastosowania wszelkich środków proceduralnych przysługujących mu zgodnie z prawem krajowym, wśród których figuruje zarządzenie koniecznych środków dowodowych. Jednakże jeżeli sąd krajowy po zastosowaniu wszystkich środków proceduralnych dostępnych w prawie krajowym stwierdzi, że prawdziwe pochodzenie danych towarów jest inne od zgłoszonego i że nałożenie na podmiot dokonujący zgłoszenia dodatkowych należności celnych lub nawet kary jest zatem uzasadnione, art. 47 karty nie stoi na przeszkodzie wydaniu przez ów sąd orzeczenia stanowiącego w ten sposób.

Gdyby organy celne nie mogły przedstawić dodatkowych informacji w przedmiocie omawianych analiz, kwestia, czy organy celne powinny uwzględnić wniosek zainteresowanego zmierzający do dokonania na własny koszt analiz w kraju zgłoszonym jako kraj pochodzenia, oraz kwestia, czy jest istotne, że przez pewien okres były przechowywane części próbek towarów, którymi zainteresowany mógł dysponować dla celów weryfikacji przez inne laboratorium, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy organy celne powinny poinformować zainteresowanego o istnieniu zachowanych podpróbek towarów oraz o tym, że może on wnieść o ich udostępnienie celem przeprowadzenia owych weryfikacji, powinny zostać ocenione na podstawie krajowego prawa procesowego.

(por. pkt 26–30, 35; pkt 1, 2 sentencji)